

Hamvazószerda

Mindannyian a Nepomuki Szent János kápolnánál gyülekeziünk. Amíg a pap a helyszínrre ér énekeljük:

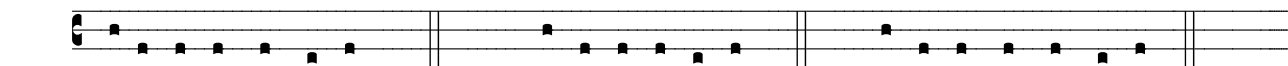

Ó Te-remtőnk, hallgass minket, sí - rá - sunkat, ké- ré- sünket!

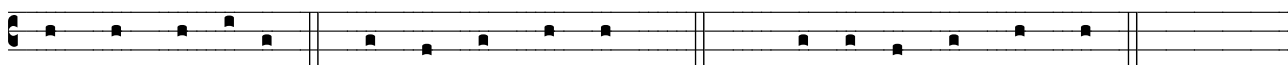

- Most, e je- les szent i- dő-ben, negyvenna- pi készü-let-ben.
2. Látod, Uram, mi szívünket, tudod minden gyengéinket, add a hozzád megtérőknek, bocsánatát bűneiknek.
 3. Uram, sokszor megbántottunk, ím megvalljuk, segíts rajtunk, adj sebünkre orvosságot, igaz szívű bűnbánatot.
 4. Nagy Úristen, engedd, kérünk, akik testben most böjtölünk, lélekben is böjtölhessünk, minen büntől távol legyünk.
 5. Engedd meg ezt, Szentháromság, örök Egység, örök Jóság, áldozatunk gyümölcseit teremhessük szent Húsvétig.

A kezdő könyörgést követően énekeljük a Mindenszentek litániáját.

K yri-e, e-le- ison. *bis* Christe ele- ison. *bis* Kyri- e, e-le- ison. *bis*

Sancta Mari-a, *Ṛ.* O-ra pro nobis. *vagy* *Ṛ.* Ora-te pro nobis.

Sancta Dei Genetrix, *Ṛ.* Ora pro nobis.

Sancta Virgo virginum, *Ṛ.* Ora pro nobis.

Sancte Michael, Gabriel et Raphael, *Ṛ.* Orate pro nobis.

Omnes sancti Angeli, *Ṛ.* Orate pro nobis.

Sancte Abraham, *Ṛ.* Ora pro nobis.

Sancte Moyses, *Ṛ.* Ora pro nobis.

Sancte Elia, *Ṛ.* Ora pro nobis.

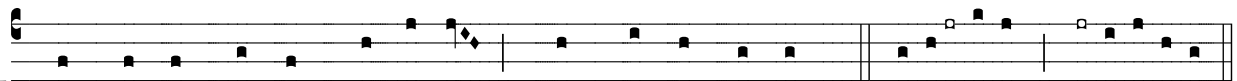
Sancte Ioannes Baptista, *Ṛ.* Ora pro nobis.

Sancte Ioseph, *Ṛ.* Ora pro nobis.

Omnes sancti patriarchæ et prophetæ, *Ṛ.* Orate pro nobis.

Sancte Petre et Paule,	Ā. Orate pro nobis.
Sancte Andrea,	Ā. Ora pro nobis.
Omnes sancti discipuli Domini,	Ā. Orate pro nobis.
Sancte Stephane,	Ā. Ora pro nobis.
Sancte Ignati,	Ā. Ora pro nobis.
Sancte Agnes,	Ā. Ora pro nobis.
Omnes sancti merttyres,	Ā. Orate pro nobis.
Sancti Leo et Gregori,	Ā. Orate pro nobis.
Sancte Augustine,	Ā. Ora pro nobis.
Sancte Martine,	Ā. Ora pro nobis.
Sancte Francisce et Dominice,	Ā. Orate pro nobis.
Sancta Teresia	Ā. Ora pro nobis.
Sancta Elisabeth,	Ā. Ora pro nobis.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei,	Ā. Orate pro nobis.

A templomba érve énekeljük a kezdőéneket:

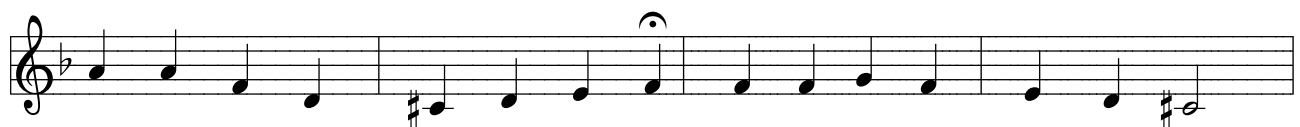
K önyörülj rajtam, Istenem, könyörülj rajtam!

Ű. 1. Szárnyad árnyékába menekülök, * amíg a veszedelem elvonul.

Ant.

2. A fölséges Istenhez kiáltok, * Istenhez, aki jóra fordítja sorsomat.

Ant.

Bűnbá- nóknak me- ne- dé- ke! Tró-nu-sod-hoz el- jö- vünk,

ah! mert máshol nincs üdv s bé-ke, Jé-zus, irgalmazz nekünk.

Graduale az első olvasmány után:

Miserere mei Deus, miserere mei:
quoniam in te confidit anima mea.
V̄. Misit de caelo, et liberavit me:
dedit in opprobrium conculcantes
me.

Könyörülj rajtam, Isten, könyörülj
rajtam: mert benned bízik lelkem.
V̄. Az égből küldött és
megszabadított engem, gyalázatnak
adta az engem taposókat.

Tractus az Evangélium előtt:

Domine, non secundum peccata
nostra, quae fecimus nos: neque
secundum iniquitates nostras
retribuas nobis.

V̄. Domine, ne memineris
iniquitatum nostrarum antiquarum:
cito anticipent nos misericordiae
tuae, quia pauperes facti sumus
nimis.

V̄. Adiuva nos, Deus salutaris noster:
et propter gloriam nominis tui,
Domine, libera nos: et propitius esto
peccatis nostris, propter nomen
tuum.

Uram, ne bűneink szerint, amelyeket
elkövettünk, ne is gonoszságaink
szerint fizess vissza nekünk.

V̄. Uram, ne emlékezz régi
gonoszságainkra: siessenek elénk
irgalmasságaid, mert felette
szegények lettünk.

V̄. Segíts minket, szabadító Istenünk
és neved dicsőségéért, Uram,
szabadíts meg minket, és légy
kegyelmes bűneink iránt a te
nevedért.

Hamvazásra

1. Hamvaz-kodjál, hí-vő lé- lek, mert porba tér ez az é- let.

Akármennyit örvendeznél, ne fe-ledd, hogy porból lettél.

2. Hamvazkodjál, te dúsgazdag: mert javaid cserben hagynak.

Évek szállnak és maholnap átadod mind földi pornak.

3. Hamvazkodjál, szegény ember, viseld sorsod türelemmel:
hamu hull a gyötrelemre s irgalom a hű szívekre.

T öröld le, Uram, gonoszságomat!

Könyörülj *rajtam*, Istenem, * szerető **jóságod** szerint,
és minthogy mérhetetlen *a* te **irgalmad**, * gonoszságomat **töröld le**
rólam!

mosd le **bűn**ömet **teljesen**, * és vétkeimtől **tisztíts meg engem!**

Gonoszságomat **belátom**, * **bűn**öm előttem **lebeg szüntelen**. *Ant.*
Egyedül csak ellened **vétkeztem**, * ami színed előtt **gonosz**, *olyat*
tettem.

Te feddhetetlen vagy **döntéseidben**, * és igazságos, **amikor ítélsz**.
Íme, én bűnben születtem, * *anyám már vétekben fogant engem.*
Te pedig a szívben élő **hűséget kedveled**, * és kinyilatkoztattad
nekem **bölcsesség**ed *titkait*. *Ant.*

Hints meg izsóppal, és **tiszta leszek**, * moss meg, és **fehérebb leszek**,
mint a hó!

Add, hogy vidámságot és örömet **halljak**, * hadd örvendezzenek
megtört csontjaim!

Fordítsd el **bűneim**től **arcodat**, * és **töröld el** minden *vétkem*.

Tiszta szívet teremts *bennem*, Istenem, * új és erős **lelket önts belém!**
Ant.

Ne **taszíts el** színed **elől**, * és szent lelkedet **ne** vond *meg tőlem!*

Add meg újra az **üdvösség örömét**, * a **készséges lelkületet erősítsd**
bennem!

A **vétkeseknek megmutatom utadat**, * és a **bűnösök** hozzád *térnek.*

Ments meg a **vérontástól**, Isten, **szabadító Istenem**, *
igazságosságodat **ujjongva hirdeti nyelvem**. *Ant.*

Nyisd meg, Uram, **ajkamat**, * **hogy dicséretedet hirdesse szavam!**

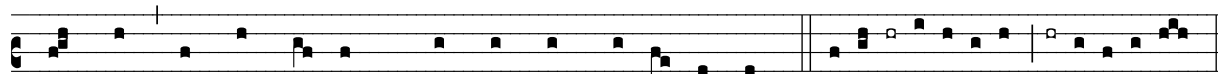
Hiszen te a **véres áldozatot nem kedveled**, * s ha **égőáldozatot**
hoznék, **nem vennéd szívesen**.

Isten előtt **kedves áldozat a megtört lélek**, * te **nem veted meg a**
töredelmes és alázatos szívet.

Jóságodban, Uram, tégy jót Sionnal, * **építsd fel újra Jeruzsálem**
falait!

Akkor majd neked tetsző áldozatot hoznak eléd, * és oltárodon fiatal tulkokat áldoznak. Ant.

Felajánlás

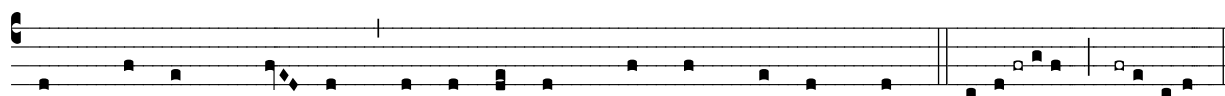
A z Úr, az én Uram, lett az én segítségem.

Ű. 1. Magasztallak, Uram, mert megmentettél, * nem hagytad, hogy ujjongjanak rajtam *ellenségeim*. Ant.

4. Kenyeret s bort áldozatul felajánlván Teneked,
kérünk, add meg bő jutalmul megtérésre szent kegyed.

5. Jézus teste s vére által, mit a kenyér s bor jelent,
add, hogy küzdvén a halállal nyerjünk babért odafent.

Áldozási ének

A dj nekünk, Uram, segítséget gyötrelmeinkben.

Ű. 1. Elvetettél minket, Istenünk és magunkra hagytál, *
megharagudtál ránk, fordulj felénk újra! Ant.

Ne hagy el-es-nem, fel - sé-ges Is- ten, kese- rű - sé-gemben,
Te szent ne-ve-dért légy se-gít-séggel, ne essem kétség- be;

mert mindenfe- lől, lá-tod, Úr-isten, vagyok kí- sér-tésben.

2. Gyermekségemtől, felséges Isten, mind ezideiglen,
téged hívtalak én segítségül, minden ínségemben:
mostan sem lehet más bizodal*mam*, sem földön, sem mennyben.

3. Nincs is énnékem más bizodal*mam*, Úristen, náladnál,

akármiképpen cselekedj *vélem*, csak ne haragudjál!
Mint kegyes Atya, fiadat *dorgáld*, ó csak meg ne utálj!
4. Dicséret neked, Atya *Úristen*, a te szent Fiaddal!
Áldassál tőlünk a Szentlélekkel, mi *Vigasztalónkkal*!
Most és örökké imádunk *téged*, zengő énekszókkal.

Szentmise végén

1. Mennyországnak Királynéja, Angyaloknak szent Asszonya, áldott gyökér, Szűz Mária, üdvöz légy, Krisztus Szent Anyja!
2. Teáltalad e világra új világosság virrada.
Örülj, dicsőség virága, kinél szebb nem jött világra.
3. Áldott légy, drágalátos Szűz! Isten véled, szép virág, Szűz!
Mennyben szent Fiad mellett ülsz s tudjuk, rajtunk is könyörülsz.

Isteni törvény folytán minden krisztushívő köteles a maga módján bűnbánatot tartani; hogy azonban mindnyájan egyetemes és közösségi szinten egyesüljenek valamilyen közös bűnbánattartásban, bűnbánati napok vannak előírva; ezeken a krisztushívők különösen is

- törődnek az imádsággal,
- gyakorolják a vallásosság és a segítő szeretet cselekedeteit,
- önmegtagadásokat végeznek sajátos kötelezettségeiket hűségesebben teljesítve
- és főként megtartva a böjtöt és a hústilalmat az itt következő törvények szerint.

A bűnbánati napokon az Egyház megrendüléssel, a vezeklés és hálaadás szellemében emlékezik meg Krisztus kínhaláláról, amely minket bűneink terhétől megszabadított. Csatlakozunk Urunk áldozatvállalásához, hogy saját és mások bűneiért engesztelve kiegészítsük azt, ami még hiányzik Krisztus szenvedéseiből (Kol 1,24). Ugyanakkor erősítjük magunkat, hogy a rosszra csábító kísértéseknek könnyebben ellenálljunk.

E napokon különféle önmegtagadásokkal, imádsággal, jócselekedetekkel hozzuk meg saját áldozatunkat.

A bűnbánati nap eszközei közül az egyház hagyományai értelmében kiemelkedik a böjtölés: Krisztus engedelmes áldozatában való részvételnek jele egyben a testi ember fölötti uralom jelképe és kiváló fegyvere (Mt 9,15 és 17,20; vö. VI. Pál pápa intelmével).

Bár a keresztény ember egész életét átjárja a bűnbánat szelleme és gyakorlata, az Egyház kijelöl egyes kötelező bűnbánati napokat is, hogy egymást támogatva, a közösség egységében hozzuk meg az illető liturgikus naphoz is hozzá tartozó áldozatot. Ez idő szerint e napok a következők:

Szigorú böjti nap: hamvazószerdán (idén március 1.) és nagypénteken (április 14.): egyszeri étkezés, amelyen kívül még kétszer vehetünk magunkhoz valami eledelt erősítésül; húsos ételtől való teljes tartózkodás.

Ezen a két napon a hústilalom kötelezi azokat, akik tizennegyedik (14) életévüket betöltötték; a böjtt pedig az összes nagykorúakat kötelezi hatvanadik (60) életévük megkezdéséig. A lekipásztoroknak és a szülőknek legyen azonban gondja arra, hogy a bűnbánat valódi értelmére megtanítsák azokat is, akik fiatal koruk miatt nem kötelesek a böjtre és a hústilalomra.

Hústól való tartózkodás: nagyböjt péntekjein.

Bűnbánati (vezeklési) nap: Az év többi péntekjein: böjt vagy más önmegtagadás, irgalmas jócselekedet, imádság. Nincs böjt (illetve bűnbánati nap), ha kiemelkedő egyházi ünnepet ülünk.

Bűnbánati napokon mentesülnek a böjtölés (de nem a bűnbánat egyéb gyakorlatai) alól a nehéz testi munkát végzők, közétkeztetésben részesülők.